

Bir Gün Vazgeçer

— demet · 05 Aralık 2013

BİR GÜN VAZGEÇER
Bir gün vazgeçer bu hayat senden,
Bir gün vazgeçer.
Gözlerin vazgeçti önce...
Feri söndü.
Hiç neşesi yok artık onların;

Görmediklerin çok uzaklara gitti,
En yakının gitti hayatından,
Onsuz olamam dediklerin,
Yaşayamam onsuz!

Hayatını onların üzerine kurdukların,
Yüreğini de alıp götürdü.
Onlarsız da oldun ama,
Sevdiklerinde gitti...

Değer verdiklerin,
Umutlarını da alıp gittiler.
Umutsuz da yaşıyormuş,
Umuda aldanılıyormuş!

Birgün vazgeçermiş hayat senden,
Saçlardaki siyahlarda gidermiş.
Yerini aklara bırakarak.
Tek tek kaybolurlarmış...
Siyahların.

Umutlarda hep gidermiş,
Saçlardaki siyahların gibi.
Aklara bırakarak yerlerini,
Çağırırsan da hepsi bir bir giderlermiş.
Gelmek üzere...

Bir gün vazgeçer hayat senden.
Giden sevgililerin geldimi hiç?

Arkalarına bakmadan gittilerde...
Bahaneler yarattılar bir bir...

Gözünden sakındıkların,
Öpmeye kıyamadıkların,
Evlatların ,
En yakınların...

Umutlarını da alarak,
Mutluluklarını da alarak,
Geçmişinden kalanları,
Geleceğini de alarak...

Birgün vazgeçermiş hayat senden.
Herşeyin vazgeçtiği gibi.
İstemesinde gidermiş herkes...
Seninde!
Seninde gideceğin gibi.
Hayattan vazgeçeceğin gibi!

Demet Akyürek